پدر در برابر (کشتن) فرزندش کشته نمی شود.

از مجاهد روایت است که می گوید: مردی شمشیری به سوی پسرش پرتاب کرد و او را کشت؛ او را برای قضاوت نزد عمر بن خطاب رضی الله عنه آوردند که فرمود: اگر از رسول الله صلی الله علیه وسلم نمی شنیدم که فرمود: «لَا يُقَادُ الْوَالِدُ مِنْ وَلَدِهِ»: «پدر در برابر (کشتن) فرزندش کشته نمی شود» قبل از اینکه از جایت تکان بخوری تو را می کشتم.

[بر اساس طُرُق و شواهدش صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت احمد]

حدیث مذکور می گوید: مردی شمشیری به سوی پسرش پرتاب نمود که به او اصابت کرد و باعث مرگ وی شد. بنابراین امیرالمومنین عمر رضی الله عنه به وی گفت: اگر از رسول الله صلی الله علیه وسلم نمی شنیدم که فرمود: «از پدر به سبب کشتن فرزندش قصاص گرفته نمی شود» قبل از اینکه از جایت تکان بخوری، تو را می کشتم. و این یعنی قصاص بین پدر و فرزند از عموم نصوصی استثنا می باشد که بر وجود قصاص بین هر دو نفری تصریح دارند که یکی از آنها دیگری را عمدا و با تجاوز کشته است. چون پدر سبب وجود فرزند می باشد و فرزند بخشی از اوست؛ بنابراین به خاطر او کشته نمی شود. و این دیدگاه جمهور اهل علم می باشد. اما باید دیه بپردازد چنانکه در روایتی از همین حدیث آمده که عمر رضی الله عنه از وی دیه گرفت. و البانی آن را حسن دانسته است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58196